

RRJEDHË E NJË JETE

në një qivur qelqi dikush zgjohet mëson të kusë si lepur i rjeprur e ulur nën një piano me bisht nuk e di cili është dallimi midis pyjetës e përgjigjës luan me rërë lexon një libër që flet për një mi ndërtion një digë në luginë në pyll pranë frogoriferëve të vjetër pi duhan në strofkën e dhelprës puth një djalosh i vijnë zakonet qan nëpër rrugë zë me barrikadë pullazinën ruan në një legen prej zinku violina të vjedhura dhe në mu ka njolla myku dëgjo e shtrirë në një shtrat të vjetër ca krisma vinili sillet gjithë natën e lë një princ përherë e paputhur kujton ca copa muzike gjen kankararin thith hi trupash të djegur éndërron vdekjen aty e gjen veten në muzikë.

LIGJE NATYRORË

në shtrëngatën e xhindosur unë e gjej karrigen time në quell avioni ngitet përmes reve drejt dritës zbulon

i përgjumur këtë mëngjes si një peshkatar që fluturon në rrugë kërcim i padukshëm duke përkshuar një fluturim që ndjell zogj

bajamja e lulëzuar më përrallorja në tokat buzë një liqeni një kodër luginë me mjegull e mbrojtur nga kodrina më të larta

në një qytet ku lumenjtë që dalin nga shtreti solsticët ndriçojnë gjallesa dhe dashnorët nuk i përkasin askuji ata e prëkin

njeri-tjetrin duke rënë fluturimthi dëgjojnë lajmet e fundit sot për shembull në një mëjdis me ca njerëz e ca gjëra

NATYRË PEIZAZHORE

qiell i mësuar me copa të vogla kaltërie mbret më pak i bruzitë tashmë nga zhgënjimi i pësuar ditë djegaguri kujtim

i një jete me duna dhe përbrytje rërë zgjidhja e thjeshtë përgjigje ndaj misërishtes në rast nevoje e kthyer mbrapsh e pacipë

kujtim livadhesh të përkshuara nga hendeqe nga bajga një mulli i larguar këpucët plot baltë kjo po forca e erës

ritmonte ditët dhe torfa strukej në hendeqe plot me egopodë lule ende pa emër të lindurit e një nate të zbuluar nga bubullima

FISHKJE

ligjërimë rrokullisen nga tryesa deti fshihet duke valëzuar nata e besuar nga dita duke frushullitur nga shtrëngata çan bregun

gjen shtegdaljen pështjellim lënde pa ndryshime kohe perspektiva përfi qenë mbrëti i shtrëngatave éndërrimtar i kthimit

historia e pashkruar drejtim këpucësh të ngrëna lidhëse të zgjidhura që i shpëtuan rrymës së dritës së diellit uji

tërhiqet i lënë i lirë për syrin një hënë e zhurmshme uji të prekurit që ndërfut dritën në lumin që shfletori mollët e lulëzura

ogur i një frute që e merr në dorë gishta të harlisur brijet kthehen në një qjell lulëzim përherë i gatshëm

DIELLI E NJËJTA DHOMË

a e vë ai një dhomë jashtë një tjetër (dhoma) të ndierat të menduarit merret me hapësinorësinë

duke iu referuar një (gjëje) në botë duke e ditur se është sahat pranë çdo (karrigeje)

të imaginueshme me një (petk) të natës së shkuar një (tryezë) sot me (kutinë e shkrepësive) të zbrazët

një (thikë buke) bjerratitëse ndërron vend një (karrige) e njëjtë jashtë mëjdisit të saj

derisa një dos(je) pranë (tryezës) i jep vetes pushim në një mëjdis të njohur

Ujë poemash

Nga ROZALIE HIRS, Gouda, Holandë, 1965

Përktheu: ANTON PAPLEKA

drita e ekspozuar te dita
shkujdeshëm dhoma me hijet e një dielli
që nuk ta rrok mendja
shfaqen duke ndriçuar në aq e aq mënyra
maj e totor mjaft ulët përmes (xhamave)
ta dish se syri është në një (dhoma) me një (imazh)

UJË POEMASH

kur shkruajmë një poemë ti shijoje ca valëzime
nga buzë që komentojnë ca gjuhë brendi
e shformuar në rrëke të mbaruarra
glënëjka
rriska

duke aderuar duke përdorur duke nxjerrë si shkak

humbje kujtese pinte atje poshi e shtynte tutje detin
copa-copa ne linim të shtrirë përtokë

të bardhë e të shumëzuar

të kuq të përdiellur

dehja zhukej edhe ajo e ujit

dehja jonë nga uji

unë duke u zgjuar për ty i fjetur

i përgjumur bësjej lajmëtar

përsëri po një ditë

tregonte përsëri një ditë

përhëndetje!

PROLOGOS

një udhë kah
veprimi
e paralajmëruar ngadalë
e formuar nga dora
unë banoj aty
hartën e fshehur të lëkurës
maja e çdo gishti
që ne e themi
mundësi
që aty ku ti banon
mendim i përditshëm
emra të mbledhur
kah rruga
perde të hapura për të
jashtë
në planin e ndritshëm
të gjërvave

hapësira e përbashkët
përreth dorës
frymëra të gjakut valë trunore
diku në
të ledhatimeve
shkruan një muzikë
zbulojmë
zakone
në një veshje
ti kërkon në përditshmëri
të vendkohës
shpuzit shtëpitë e saj
mundur të takosh botën
të bjerë shi në qytetin A

BOTË TASHTI

a do të shkojmë ne nga tashti
te tashti

kur sot pas dreke

një botë

me bicikletë

moment

i ndarë

një botë

që tashti

cikje e mundshme

ngjarje

ka

diçka të hapur

është në çast

koha paraqitet

në tryezë

i brendshëm dhe i jashtëm

me sa duket krejtësisht

e diçkaje

forma

UB313 2003

nëse realiteti paraqitet

trupat qjellorë

tregojnë

si yll

zbulojnë ca orbita

në

kuadrin

qjellin tonë

lëshojnë vezullime

nën njëfarë drite

të shohësh se si jemi

parathëmi

unietin

modelojmë

qjell e imazh zmbropsim

tregojmë se si hënët shfaqin xhuxhet prej akulli

1 miliard Jupiterë të tjerë rrezëllinjë atje lart

gjykim

një kohë

mahnitje

në një farë mënyre

si planet

një drithare e rrumbullakët

kohën tonë

imponojnë praninë e tyre

ME NJË FRYMË

pakëz hapësirë lakohet në drejtimin tim era luan përreth

botës me tropikun një dritë mbi ca mure të piktuvara zhurmë

që ndryshon kthinë ku ca hipe pluskoinë përsipër tryezës

dhe panorama yjet plazhi pret dallgët që veprojnë

duke u thyer të zgjedhësh një diell ajo që dëgjo nga shkëmbi

tokë e stolisur për udhëtimin jep shtrësë pas shtrësës kohën

e zhveshur lakuriq fosile dhe varre më të thella a duhen ca udhëtime

përreth botës për të vënë në lëvizje grimcat tonë më të vogla